

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k <i>Návrhu poslanců Radka Holomčíka, Dany Balcarové, Jana Zahradníka, Jana Hrnčíře, Vlastimila Válka, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (422/0)</i>
Č. J.	29/2019
DATUM ZPRACOVÁNÍ	25. března 2019
KONTAKTNÍ OSOBA	Pavel Farkač
TELEFON	225 279 204
E-MAIL	pfarkac@spcr.cz

Svaz průmyslu a dopravy ČR doporučuje Vládě ČR k návrhu poslanců Radka Holomčíka, Dany Balcarové, Jana Zahradníka, Jana Hrnčíře, Vlastimila Válka, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 422), ve smyslu zrušení povinnosti přimíchávat biologické složky do pohonných hmot přijmout

NESOUHLASNÉ stanovisko

Jako Svaz průmyslu a dopravy jsme si plně vědomi negativních vedlejších dopadů na životní prostředí, které povinné přimíchávání biologických složek do pohonných hmot může způsobovat. V tomto ohledu např. také preferujeme spíše biopaliva druhé a vyšší generace, které nekonkurují zemědělským plodinám pro potravinové využití, před biopalivy generace první.

Považujeme za nezbytné upozornit na to, že poslanecká iniciativa opomíjí závazky České republiky vyplývající z evropské klimaticko-energetické legislativy, zejména pak závazek na plnění cíle pro podíl obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě v dopravě v roce 2030. Tento podíl musí podle Nařízení o správě energetické unie v návrhu Vnitrostátního plánu ČR v oblasti energetiky a klimatu činit minimálně 14 %. Na konci roku 2017 byl uvedený podíl v ČR cca 6,6 %, když podstatnou část, cca 4,9 %, tvořila biopaliva první generace. Svaz průmyslu a dopravy je přesvědčen, že splnění cíle roku 2030 bez zachování stávajícího podílu biopaliv první generace je v zásadě nereálné.

Nicméně Svaz průmyslu a dopravy je názoru, že pro plnění cílů podílu obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě roku 2030 není nezbytně nutné již existující podíl biopaliv první generace dále navyšovat a využít maximální hranice jejich 7% podílu na obnovitelných zdrojích na konečné spotřebě v dopravě, který povoluje Nařízení o správě energetické unie. Jsme přesvědčeni, že jako Česká republika bychom měli, v rámci nastavených okrajových podmínek v Nařízení o správě energetické unie, využívat nákladově nejefektivnějších nástrojů pro plnění všech cílů podílu energie z obnovitelných zdrojů na celkové konečné spotřebě energie, a to napříč všemi technologiemi v sektorech vytápění a chlazení, dopravy a elektřiny, a neměli bychom si možné spektrum nástrojů k tomu způsobitelných dopředu zužovat, jak aktuálně činí návrh Vnitrostátního plánu ČR v oblasti energetiky a klimatu.

Současně také upozorňujeme na možné hospodářské dopady, které by zrušení současné povinnosti mohlo mít zejména na úrovni konkrétních podniků. Výroba biopaliv, resp. bioethanolu (vč. ETBE) a biodieselu, v současnosti představuje nezanedbatelný segment chemického průmyslu, a to včetně navazujícího uplatnění glycerínu (vedlejší produkt výroby). Zrušení povinnosti přimíchávání biosložek do paliv v ČR by vedlo k negativním dopadům na podniky vyrábějící biopaliva a navazující zpracovatele vedlejších produktů.